N°. 7. A°. 1835.

DONDERDAG, DEN 22sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 19 Januarij* 1835.

(5014) Alzoo SALOMON DE LA PARRA, Burger en Ingezeten dezer Kolonie, zoo voor zich, als beheerende den Boedel en Nalatenschap van wijlen SAMUEL HAIM DE LA PARRA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om geleide te willen verleenen aan een, aan Z. M. den Koning gepresenteerd rekest, strekkende ter bekoming van den *allodialen* eigendom en het erfelijk bezit van de sedert onheuchelijke jaren verlatene Gronden *Mallebatrum* en *Utrecht*, beide gelegen aan de rivier *boven Commewijne*.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, ten einde elk en een iegelijk, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, op te roepen, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren,

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 20 Januarij* 1835.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, in overweging genomen hebbende, dat de Advertentie van den 19den Maart 1834, geplaatst geweest in de Surinaamsche Couranten, van den 21 Maart en volgende dagen, handelende over het indienen van rekesten aan het Gouvernement in het Moederland, door intermediair van den Gouverneur Generaal, zoodanig zou opgevat kunnen worden, alsof dezelve een *stellig verbod* bevatte van zich *niet anders* dan door het intermediair van den Gouverneur Generaal tot hooger autoriteit te kunnen of te mogen wenden, hoezeer ook aan het slot dier advertentie als de *eenige* bedoeling wordt opgegeven, »*ten einde de belanghebbenden geen oponthoud ondervinde.*« — Zoo heeft de Gouverneur Generaal ter voorkoming van zoodanig mogelijk misverstand, den Gouvernements Secretaris gelast, bekend te maken, zoo als Hij is doende bij deze, dat het nimmer de meening geweest is om iemand die zich, buiten den Gouverneur Generaal om, hetzij aan den Koning of aan het Ministerie wil adresseren, daarin hinderlijk te zijn: wordende zulks integendeel aan een ieder, hij zij wie hij zij, onverlet gelaten, met opmerking evenwel, dat wanneer men zich buiten den Gouverneur Generaal om adresseert, daaruit naar alle waarschijnlijkheid, oponthoud en vertraging in het bekomen eener dispositie zou kunnen ontstaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 19 November.

Heden avond werd, in de Luth. Kerk alhier het vijftigste bestaan der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, door de Afdeeling 's Gravenhage gevierd. Z M de Koning, benevens den oudsten zoon van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, vereerden het feest met Hoogstderzelver tegenwoordigheid en bleven hetzelve tot het einde toe, in de te dien einde met de nationale vlaggen en met het wapen van Nederland versierde loge, bijwonen. De predikstoel was mede versierd, en men las voor op dezelve, in vergulde letteren, den naam des Stichters, wijlen den Heer *J. Nieuwenhuijzen*. Het feest werd aangevangen en geëindigd door keurige muzijk en zangstukken, uitgevoerd, behalve door andere toonkunstenaars, door de leden van het genootschap *Toonkunst*, en onder leiding van den Heer *Lubeck*. De Wel-Eerw. Heer *Schultz* voerde het woord, en zeide, onder anderen, dat deze dag voor de Afdeeling 's Gravenhage bijzonder belangrijk was, daar men bijna te gelijker tijd een drievoudig feest te vieren had, de verjaring der gezegende omwenteling en de afschudding van het fransche juk, den verjaardag onzer geliefde Koningin en het vijftigjarig bestaan der Maatschappij.

De Wel-Eerw. Heer *Schultz*, overgaande tot een over den voortgaanden bloei der Maatschappij, geeft kennis dat er eene afdeeling in het naburige Scheveningen opgerigt is, dat dezelve nog niet ingehuldigd was, doch dat vele der leden, welker getal reeds 50 beliep, in de kerk tegenwoordig waren. Vervolgens betuigde de geëerde spreker de Voorzienigheid dank voor de merkbare bescherming, welke Hij verleend heeft tot heil en bloei der inrigting; doet hij hulde aan de nagedachtenis van den Heer *Nieuwenhuijzen*, en verdere stichters en bestuurders na hem, die de onderneming hebben geschraagd. Na de sluiting zijner rede gaat de spreker over tot de uitreiking der eereprijzen voor hen, die daar aanspraak op hadden. Namens het hoofd-departement, aan *Gerrit Pijl*, een bronzen medaille, een stuk goud geld en een getuigschrift, ter belooning dat hij, den 7 November 1833, een kind het leven heeft gered. Aan een jongeling van 16 jaren, genaamd *Willem Frederik Bronkhorst*, die eene even edele daad verrigt had, kwam, daar er geen getuigen bij geweest waren, geene belooning van wegen de Maatschappij toe, doch de Afdeeling 's Gravenhage schonk hem tot aanmoediging een zilver geldstuk en een getuigschrift, welke hem met eene toepasselijke aanspraak werden uitgereikt. Hierna zeide de Wel-Eerw. Heer aan Z. M. dank voor de tegenwoordigheid, waarmede Hoogstdezelve de vergadering vereerd had, alsmede aan de zangers en toonkunstenaars, enz., wordende het feest met het Neêrlandsche Volkslied besloten, waarvan het vierde couplet door de menigte met geestdrift herhaald werd.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 14 November.

Uit Weenen meldt men van 4 November: »Den eersten dezer is de nieuw gebouwde stoomboot, Aartshertogin Maria Dorothea, van Triest naar Konstantinopel vertrokken. Zij is bestemd voor de vaart tusschen Konstantinopel en Gallacz en zal dus de gemeenschap tusschen de Turksche hoofdstad en Weenen, in verband met de andere stoombooten, die tusschen Presburg en Galacz varen, voltooijen. In het voor die vaart ongustige jaargetijde zal de Maria Dorothea tusschen Konstantinopel en Smyrna varen. De te Weenen opgerigte stoomboot-maatschappij had eerst ook tusschen die stad en Presburg een stoombootveer willen aanleggen; maar vermits de kronkelingen van den Donau tusschen genoemde steden eene vaart van 18 of 20 uren zouden veroorzaken, terwijl de afstand over land naauwlijks 6 uren bedraagt, heeft men besloten tusschen Weenen en Presburg een ijzeren spoorweg daar te stellen. Genoemde maatschappij is mede voornemens de stoomvaart van Konstantinopel tot Trapezunt uit te strekken. Hare onderneming is voor Duitschland van het grootste belang en kan de heilzaamste vruchten dragen, vooral indien het Beijersche plan om den Donau met den Rhijn te verbinden, tot uitvoering gebragt zal worden.«

Uit Konstantinopel meldt men het volgende:

Wij verkeeren hier nog altijd in de grootste spanning. De krijgstoerustingen duren voort en onder de diplomaten heerscht de grootste drukte. De ambassadeurs der groote mogendheden zijn gedurig in onderhandeling met den Reis-Effendi en hebben de vorige week twee maal eene bijeenkomst in het hotel van den Oostenrijkschen internuntius gehouden, ten gevolge waarvan er koeriers naar Petersburg, Parijs en Londen afgevaardigd zijn geworden. Men doet al het mogelijke om eene nieuwe vredebreuk tusschen den Sultan en *Mehemed-Ali* te verhoeden en hoopt daarin te zullen slagen. Intusschen zou Lord *Ponsonby* het noodig geacht hebben den Engelschen admiraal in de Middellandsche zee te doen uitnoodigen het eskader van den Onderkoning ten zorgvuldigste op het oog te houden. Laatstgemelde, *Mehemed-Ali* namelijk, heeft, zoo men verneemt, al zijne oorlogschepen te Alexandrie bijeen verzameld en op nieuw doen provianderen, om gereed te zijn, op het eerste bevel in zee te steken. De Sultan is hiervan niet onbewust, en evenwel gaat hij voort met zijn leger in Azie eene dreigende positie te doen houden. Dit alles klinkt derhalve zeer oorlogzuchtig. Desniettemin is het evenwel naauwelijks te gelooven dat de beide tegen over elkander staande partijen het zouden durven wagen, den oorlog tegen den wil van al de Europesche mogendheden te beginnen en derhalve vleit men zich dat het bij dreigen zal blijven, immers ingevalle het onstaatkundig gedrag van *Ibrahim* geene grootere bewegingen in Sijrie doet ontstaan. Reeds heeft zich voor eenige dagen het gerucht verspreid, van eenen nieuwen opstand in Palestina, maar dit gerucht is tot dus verre door niets anders bevestigd. De Ottomanische vloot had, nu acht dagen geleden, deze haven verlaten, om zich op de zee van Marmora in de groote manoeuvres te gaan oefenen, maar eergisteren is zij weder ten anker gekomen, en, zoo het schijnt, zonder gemanoeuvreerd te hebben. Men verhaalt dat de Sultan, die dezelve wilde bijwonen, op het oogenblik van het af-

miraalschip te bestijgen, zijn zwaard in zee zou hebben laten vallen, hetwelk hij als een zoo onheilspellend voorteeken had aangemerkt, dat hij dadelijk bevel gegeven had alles te staken en terug te keeren. Aan dit zwaard verbonden zich grootsche herrinneringen, het was namelijk dat van *Soliman*, die het op zijne togten en in al zijne veldslagen gedragen had, waarom het door de Turken voor een heiligdom gehouden werd. Het verlies van hetzelve doet den Turk dan ook nu het ergste, ja, den val van het rijk voorzien.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 14 November.

Men leest in het *Metropolitan Magazine* de volgende bijzonderheden aangaande de familie *Rothschild* en de vijf Bankiershuizen, onder dien naam in Europa bekend.

De vader en stichter van het tegenwoordige huis *Rothschild*, was *Mayer Anselmus Rothschild* genaamd. Hij werd te Frankfort in het jaar 1743 geboren Hij begon met in medailles te handelen. Deze soort van nijverheid is in Duitschland zeer geacht en verschafte aan den Heer *Rothschild* onder andere kennissen, die van den Landgraaf van Hessen, welke hem in 1801 tot zijnen Hofbankier benoemde. Het was in die hoedanigheid dat hij aan des Landgraafs opvolger gewigtige diensten bewees, tijdens den inval der Franschen in 1806. De pogingen van den Heer *Rothschild* slaagden er in, om eene aanzienlijke som aan goud, welke aan dezen Vorst toekwam, te behouden en de Heer *Rothschild* wist die gelden voor rekening van zijnen patroon met schranderheid en eerlijkheid uit te zetten.

Omstreeks dien tijd ging het huis *Rothschild* eene leening van 10 millioen guldens aan met het Hof van Denemarken. Dit was zijne operatie van dien aard. In het jaar 1812 stierf de oude Heer *Rothschild* en zijne laatste woorden waren eene aanbeveling aan zijne kinderen om steeds eendragtig zamen te blijven; zij beloofden dit en hebben trouw woord gehouden.

Hoewel afgescheiden van elkander levende, hebben de vijf gebroeders *Rothschild* niet opgehouden in alle omstandigheden met de bewonderenswaardigste overeenstemming te handelen. Dit is eene der hoofdredenen van hun groot vermogen. Slechts in de laatste dagen is hunne ster, tot nog toe zoo schitterende, op eene gevoelige wijze verbleekt. Men schat de verliezen, welke zij bij de Spaansche fondsen hebben geleden, op bijna 2 millioen p. sterling. Sedert 1813, toen dit huis zijne groote finantiele operatien heeft begonnen, acht men dat het voor rekening van de verschillende Europesche staten de verbazende som van 160 millioen p. sterling heeft vernegocieerd. Natuurlijkerwijze hebben hunne winsten op zulke operatien zeer groot moeten zijn.

De Heeren *Rothschild* hebben hunne etablissementen op de volgende wijze verdeeld:

De Heer *Anselmus Rothschild*, de oudste der vijf broeders, 61 jaren oud, is aan het hoofd van het huis te Frankfort aan den Main. Dáár wordt de algemeene inventaris gemaakt naar de bijzondere inventarissen, welke de vier andere huizen inzenden. Te Frankfort hebben de financiele congressen — om ze eens zoo te noemen — van de familie *Rothschild* plaats.

De Heer *Salomon Rothschild*, de tweede broeder, is den 9 September 1774 geboren. Gedurende de achttien laatste jaren heeft hij afgwisseld te Berlijn en te Weenen geresideerd; in de laatste hoofdstad echter heeft hij zich het meeste opgehouden.

De Heer *Nathan Rothschild*, de derde broeder, is 57 jaren oud. Hij bestuurt het huis van Londen.

De Heer *Charles Rothschild* is 46 jaren oud en sedert 1821 te Napels gevestigd.

De Heer *Jacob Rothschild* de jongste der vijf broeders, is den 5 Mei 1792 geboren. Hij heeft de dochter van zijnen broeder uit Weenen den Baron *Salomon*, getrouwd. Sedert 1812 heeft de Heer *Jacob* zijn verblijf en den zetel zijner operatien te Parijs gevestigd.

SPANJE.

Blijkens telegrapische berigten uit Baijonne tot den 12 November, die door het Fransche regeringsblad openbaar zijn gemaakt, is de Generaal *Mina* niet slechts met het opperbevel van de troepen der Koningin in Navarra en de Baskische gewesten, maar ook met het Onder-koningschap van Navarra belast, hetwelk door den dood van den Graaf *Almidez de Toledo* open was gevallen.

Die telegraphische berigten behelzen omtrent de krijgsverrigtingen niets anders, dan dat de Generaal Oras den 7 November aan het hoofd van 4000 man, de Carlisten weder uit de vallei van Bestan heeft verjaagd, alwaar zij bezig waren met Elizondo te belegeren.

Van elders worden de proclamatien medegedeeld, die de Generaal *Mina* den 4 November, bij de aanvaarding van zijn bevelhebberschap heeft uitgevaardigd. — Eene daarvan is aan de Navarrezen gerigt. Men moet uit deszelfs inhoud opmaken, dat hij, wel verre van tot demping van den opstand zachte middelen te gebruiken, het gestrenge, ja wreedaardige stelsel van zijn voorganger *Rodil* wil volgen. *Mina* begint in dit stuk met vergiffenis en bescherming te beloven aan de opstandelingen, die de wapenen nederleggen en naar hunne haardsteden terugkeeren. Hij bedreigt daarentegen de opstandelingen, die in hunne misdadige onderneming tegen hunne wettige Vorstin en de vrijheden des lands volharden, of voor het behoud van voorregten strijden, welke, zoo als hij, ofschoon zelf een Navarrees, verklaren moet, nimmer door de wetten der Monarchie zijn erkend, met eene algeheele verdelging. »*Gij kent mij landgenooten*," gaat hij voort. »Gij weet, dat ik nimmer ijdele woorden spreek. Vervoegt u dan bij mij, gij allen, die u hebt laten verleiden. Doet afstand van het ellendige landloopers-leven, dat gij sedert een jaar leidt. Legt de wapenen, die men u in handen gegeven heeft, neder, en keert naar uwe haardsteden terug, waar ik u veiligheid voor uwe personen, het vreedzaam genot uwer bezittingen en de vrije uitoefening van uw beroep belooft. Diegenen daarentegen, die doof mogten blijven voor mijne oproeping en mij daardoor dwingen, om tot de kracht der bajonetten en tot de andere, door de regering te mijner beschikking gestelde middelen mijne toevlugt te nemen, kunnen op rekenen van met de uiterste gestrengheid behandeld te worden. *Ik waarschuw u dus, dat, te rekenen van heden, elk persoon, die, tusschen den ondergang en opgang der zon, elders dan op den Koninklijken weg door de troepen ontmoet wordt, en zich daaromtrent niet genoegzaam kan regtvaardigen, op staanden voet zal worden doodgeschoten.*"

(*Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.*)

ADVERTISSEMENTEN.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 19 dezer, de Nederlandsche Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. F. C. NALOP, van *Nickerie*; Passagiers: de Heeren J. H. IMTHURN, J. J. G. SPILKER, . . ALLAN, B. MAIJER en . . . VON JEKEL DE BORONFS.

Item, de Kustvaarder Schoener *Trafalgar*, Kapt. CHAMBRER, van *Coronie*.

Item, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. G. L. ROPERHOEF, van *Amsterdam*, hebbende 36 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. DE MEINERTSHAGEN, J. C. W. BRUNINGS en Mejufvrouw A. W. CATRIELS geboren ZEEBERG.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 4 December, het Schip *de Jonge Barend*; Kapt, B. K. VAN WIJK, van hier.

In AMSTERDAM *liggen in lading, de volgende Schepen, als*:

Het Schip *Concordia*, Kapt. J. J. DIJK. — *de Nederlander*, Kapt, C. HÖFKER. — *Jeannette*, Kapt. T. BODEMAN Hz. — *Stant Friesz*, Kapt. S. C. DE VRIES. — *Catharina*, Kapt. K. M. HILLERS. — *Leonidas*, Kapt. B. M. CORBIERE. — *Wilhelmina Frederika*, Kapt. J. H. BODEMAN. — *de Jonge Willem*, Kapt. G. VAN MEDEVOORT.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.